

Beste familie, gemeenteleden, vrienden en bekenden,

Hierbij mijn 5^e nieuwsbrief. Ik mag alweer een jaar in Idrifaia zijn. Vooraf kon ik plannen maken over het afgelopen jaar, nu mag ik terugkijken. Het weten dat mijn plan volledig ondergeschikt is aan Gods plan maakt het werken hier mogelijk. Ik wil u graag meenemen in deze nieuwsbrief om u te laten delen in de stappen die worden gezet. Na een jaar kan en mag ik niet anders zeggen dat Zijn trouw oneindig groot is. Ook al begrijp ik vaak Zijn weg niet.

Hoe donkerder de luchten, hoe scherper de regenboog afsteekt. Om dit teken van Gods trouw ook hier te mogen opmerken, maakt mij weleens stil.

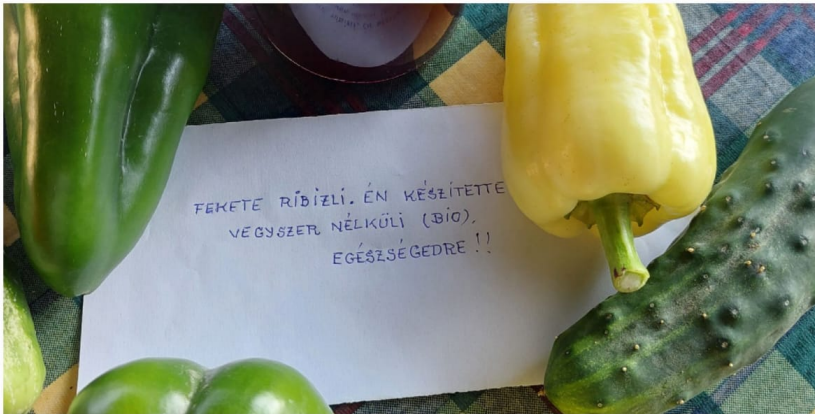
Van 26 juli tot 16 augustus hoop ik in Nederland te zijn.

Ervaringen uit wonen, werk en kerk

Ondertussen zijn er al veel middagen voor vrouwen en kinderen geweest. De middagen geven mij een inkijkje in het leven hier. De gesprekken, de houding van de vrouwen, de houding van de kinderen, de vragen van de kinderen, ik leer ontzettend veel. En ik moet heel vaak mijn mening bijstellen.

Na afloop van een middag word ik regelmatig uitgenodigd bij een buurvrouw om de resultaten van haar tuin te zien. Een keer werd ik na afloop van een vrouwenmiddag voor een voldongen feit gezet. Er kwam een kruiwagen en er kwam tuingereedschap tevoorschijn en in no time ging het onkruid uit mijn tuin en op de plaats van het onkruid kwamen mooie plantjes te staan. De rozenstruik werd opgebonden..., bloemen kregen water... Ik stond met mijn (linker) handen beteuterd te kijken naar de hardwerkende vrouwen. Zij zijn zo gewend om samen op het land te werken. Ik word ook regelmatig verrast met, zwarte bessen, rode bessen, kersen, emmers vol! Zoveel, dat ik jam ben gaan maken.

Zojuist weer een tas met komkommers, paprika's en een fles zelf gemaakte zwarte bessensap met een handgeschreven briefje gekregen. **Fekete ribizli. Én készítettem vegyszerek nélkül egészségére !!** (Zwarte bes. Ik heb het gemaakt zonder chemicaliën voor de gezondheid !!) Ik meende wel te doen door groentezaden te laten uitdelen in de buurt. De buurt doet mij wel door mij te laten delen in de vruchten. Komkommers, bonen, sla van eigen zadenMogen we hier iets zien van het in gemeenschap bezig zijn?

Deze saamhorigheid ontdek ik ook op zondag. Een uur voor de kerkdienst luiden de klokken. Na een kwartiertje beginnen de eerste mensen richting de kerk te lopen. Op het weggetje omhoog is het nog wel even goed uitkijken waar je de schoenen zet, 's morgens hebben de koeien hier dezelfde route omhoog gelopen op weg naar de bergweide. Het lukt niet altijd om de schoenen helemaal schoon te houden. Het weggetje naar de kerk gaat langs de klokkentoren. Een half uur voor de dienst luiden de klokken nog een keer. Nu begint het ook echt drukker te worden. Bij de kerk aangekomen blijft iedereen buiten staan, de mannen geven elkaar een hand en zeggen *Bekesjett Isten* (God zegene je). De vrouwen begroeten elkaar alleen met woorden. Een kwartier voor aanvang van de dienst gaan de vrouwen naar binnen. De vrouwen zitten gescheiden van de mannen. Iets voor aanvang komen de mannen binnen.

De dominee komt als laatste met de kinderen binnen. De kinderen gaan voor de preekstoel zitten. Als de dominee binnenkomt, gaat iedereen weer staan. We blijven staan tijdens het korte gebed, daarna zingen we zittend. Het zingen wordt begeleid door een orgel uit Nederland. Het lezen van het Bijbelgedeelte is ook zittend, tijdens het lezen van de tekst gaat de gemeente weer staan. Tijdens het bidden staan we ook.

De meeste diensten duren een uur. De dominee preekt over het gelezen Bijbelgedeelte. Het volgen ervan is nog wel lastig. Doordat ik het Bijbelgedeelte weet kan ik de context vaak wel volgen. De dienst wordt afgesloten met het Onze Vader in het Hongaars. Na afloop gaat de dominee als eerste naar buiten. De vrouwen volgen en geven hem als eerste een hand, daarna sluiten de mannen aan. We lopen in een rij de helling weer af naar het dorp.

Ik vind het heel bijzonder dat de laatste weken de preken aansluiten bij de kindermiddagen (thema David) en dat er juist ook kinderen van de kindermiddag in de kerk zijn die ik voorheen niet zag. Tijdens een volgende kindermiddag krijg ik misschien weer een mogelijkheid om aan te haken bij iets van de zondag.

PROJECT TALITHA KUMI

Begin april ben ik dus gestart met vrouwenmiddagen en kindermiddagen, deze middagen lopen nog steeds heel voorspoedig. Deze middagen staan niet op zichzelf maar het is een stap om de mogelijkheden voor opvang op de locatie groter te maken.

De vrouwenmiddagen bestaat uit een vast groepje. We drinken eerst samen koffie of thee. Doordat het groepje bekend is worden de gesprekken dieper. De taal vormt nog wel een barrière, maar met elkaar proberen we te communiceren. Juist het kwetsbaar opstellen maakt dat er contact mogelijk is. Begin juni heb ik de vrouwen gevraagd naar de invulling van de middagen. Een soort evaluatie. Zij mochten met andere ideeën komen. Zij gaven aan voorlopig doorgaan met deze opzet. Eerst samen iets drinken, ruimte voor ontmoeting en gesprek. Daarna samen de dozen vullen. Zij geven van te voren aan als er een gezin is met speciale nood. Voor de vrouwenmiddagen ben ik druk bezig met het verzamelen, inkopen van materialen. Ik kijk altijd dat ik voor verschillende doelgroepen wat heb. De vrouwen geven vaak aan voor welke leeftijd zij iets zoeken. Ik maak een keuze uit kleding, voedsel, Bijbelse lectuur, schrijfmateriaal, verzorgingsproducten en speelgoed. Na elke bijeenkomst begin ik alweer te verzamelen voor de volgende bijeenkomst. Op maandag, uiterlijk dinsdagmorgen maak ik vaak de presentatie voor de woensdag. Op dinsdagmiddag maak ik vaak iets lekkers voor de woensdag en op woensdagmorgen begin ik met het klaarzetten van alles.

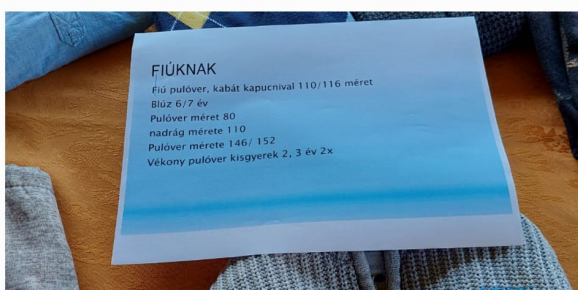
Soms kijk ik ook naar iets wat ik kan uitdelen aan de vrouwen (bijvoorbeeld een boekenlegger met een Bijbeltekst) we hebben dan meteen een gespreksonderwerp. Tijdens de vrouwenmiddagen maken de vrouwen een selectie uit de klaargelegde materialen zodat er per keer vier gevulde dozen zijn, deze dozen gaan zij afleveren. De dozen worden hier dichtgeplakt, er worden namen opgezet en de vrouwen gaan de dozen bij de gezinnen of de personen bezorgen.

De kindermiddagen zijn wisselend van samenstelling, soms een volledige jongensgroep. Soms jongens en meisjes, een keer een paar oudere jongens erbij. Een keer kwam niemand opdagen. Alles stond buiten klaar, ze waren het gewoon..... vergeten. Vakantie van school en er gewoon niet aan gedacht. De volgende kindermiddag heb ik besproken hoe de kinderen zich kunnen afmelden en gevraagd naar een telefoonnummer van één van hen. Bij de komst van de oudere jongens zat ik ook wel een beetje met mijn handen in het haar. Ik had een verhaal voorbereid over David, een verhaal voor kinderen van ongeveer 10 jaar met een verwerking erbij voor dezelfde leeftijd. En opeens komen grote jongens opdagen. Zij hebben wel geluisterd naar het verhaal maar niet meegedaan met de verwerking. Zij gingen op dat moment rustig hetzelfde verhaal in het Hongaars lezen.

Ik vertel in het Engels en ondersteun het verhaal met steekwoorden in het Hongaars. De kinderen krijgen altijd aan het einde een boekje in het Hongaars mee. Niet alle kinderen krijgen Engels op school. Ook niet alle kinderen kunnen lezen. De middagen hebben een vaste indeling. Tijdens de middagen vertel ik een verhaal, ze krijgen een boekje, we praten over een onderwerp en doen een spel. Bij droog weer proberen we alle activiteiten buiten te doen. Onder de overkapping staan tafels en stoelen, hier is de ontvangst en kunnen we samen beginnen en ook weer afsluiten. Ik probeer de activiteiten kort te houden. Door de verschillende activiteiten leer ik de kinderen ook beter kennen, door te variëren probeer ik elk kind ook zoveel mogelijk bij de middag te betrekken en te zoeken naar een goede ingang voor een gesprek.

Op dit moment ben ik druk met de middagen, ben ik meer betrokken geraakt bij activiteiten van de kerk. Het voelde heel bijzonder om begin van de zomer op een zaterdag op een vrouwenbijeenkomst van alle Hongaars-sprekende kerken uit de regio aanwezig te zijn. Op de bijeenkomst brachten de vrouwelijke leden van de ongeveer 58 kerken verslag uit van hun vrijwillige diaconale activiteiten, sociale activiteiten, liefdadigheidswerk, hulp aan mensen in moeilijke situaties en alledaagse problemen. In het plaatselijke culturele centrum hield de secretaris van de vrouwenvereniging een presentatie waarin ze sprak over de relaties binnen het gezin, de bescherming van kinderen en jongeren, en het belang dat gezinsleden *quality time* met elkaar doorbrengen. Ook al kon ik inhoudelijk haar presentatie niet volgen, de kern van haar boodschap was duidelijk. *'Juist als opvoeders, wees een voorbeeld: gebruik minder je mobiel, maak tijd vrij voor een echt gesprek.'*

Een keer in de maand is op zondag een uurtje Bijbelstudie voor vrouwen. Ik heb pas geleden op deze bijeenkomst een Nederlandse Psalm mogen aanleren. Ik heb gekozen voor Psalm 72 vers 11. *Stond ik in Nederland open voor een Roemeense vrouw die mij in haar taal iets ging aanleren?*

GEBEDSPUNTEN

De betrokkenheid vanuit de familie, kerkelijke gemeente, school, vrienden, de ondernemers die de locatie afstaan. Persoonlijke bijdragen of bemoedigingen van mensen, bekend of onbekend.

Het is elke keer weer om stil van te worden. Het was ook verrassend om gewoon van (onbekende leerlingen van de PZ) een bemoediging te ontvangen. Post uit Nederland is elke keer weer een verrassing.

Daarnaast is het belangrijkste om mij gedragen te voelen door uw gebed.

Psalm 72 vers 11

Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen;

Az Ó nevének örök tiszteletet kell kapnia;

Men loov' Hem vroeg en spâ;

Egy loov' Him korán és spâ;

De wereld hoor', en volg' mijn zangen,

A világ hallja", és kövesse dalaimat,

Met Amen, Amen na.

Ámennel, Ámennel utána.

Hartelijke groet,

Jolanda

Stichting Kimon is door de Belastingdienst aangewezen als 'Algemeen Nut Beogende Instelling' (ANBI). Dit houdt in dat uw giften aan Stichting Kimon zijn vrijgesteld van schenk- en erfbelasting. Een gift is fiscaal aftrekbaar. Het voordeel van schenken aan ANBI's is dat de gift geheel of gedeeltelijk in aftrek gebracht kan worden op het belastbaar inkomen.

Formulier Periodieke Machtiging

De stichting KIMON is een christelijke, interkerkelijke zendingsorganisatie, die zich richt op het noodlijdenden kind wereldwijd. Via zending en hulpverlening willen we een handreiking doen om de materiële, lichamelijke, sociale en geestelijke nood van de kinderen te verlichten. Daartoe zendt de organisatie veldwerkers uit naar diverse landen, zoals Guinee-Bissau, Mozambique, Zuid-Afrika, Roemenië, Oekraïne, Thailand en Malawi.

Graag ondersteun ik de uitzending van

(veldwerker) naar

(land)

Ik machtig de stichting KIMON om ieder _____ van mijn rekening af te schrijven, ingaande per _____ (datum) t.b.v. _____ (veldwerker)

- Ik machtig de stichting KIMON om éénmalig van mijn rekening af te schrijven t.b.v. de uitzending van

Naam: _____

Adres: _____

Postcode en Woonplaats: _____

IBAN rekeningnummer: _____

Telefoonnummer / E-mail: _____

Handtekening: _____

Giften (eenmalig of periodiek) zijn welkom op:

ING NL47 INGB 0006849217 t.n.v. stichting KIMON te Apeldoorn, of
ABN AMRO NL77 ABNA 0400598698 t.n.v. stichting KIMON te Apeldoorn

NB.: vermeld bij uw giften: Project Naam land – Naam veldwerker

Wij vinden uw privacy erg belangrijk en gaan daarom zorgvuldig om met uw persoonsgegevens. Uw gegevens worden uitsluitend door of namens ons gebruikt. De werknemers, vrijwilligers en door Stichting Kimon ingeschakelde derden zijn verplicht om de vertrouwelijkheid van uw gegevens te respecteren.

Stichting Kimon

**Laan van Westenenk 12
7336 AZ Apeldoorn**

**Postbus 646
7300 AP Apeldoorn**

NL47 INGB 0006 8492 17

**085-0407610
info@kimon.nl**